

er nu færdigbearbejdet. På baggrund heraf kan det oplyses, at kommunerne i 1983 ønsker igangsat aktiviteter efter sanerings- og byfornyelsesloven med et *samlet støttebehov på ca. 1,3 mia kr.* Heraf vedrører *ca. 400 mill. kr.* udgifter, der følger af *tidligere godkendte saneringsplaner.*

Det skal understreges, at kommunernes samlede ønsker formentlig i årets løb vil blive reduceret noget, idet saneringsplaner erfaringsmæssigt fremkommer senere end forventet af kommunerne. Det må endvidere påregnes, at det samlede beløb til opfølgning af allerede godkendte planer ligeledes kan forventes reduceret noget. Af den samlede ansøgte aktivitet vedrører godt 31 mill. kr. aktiviteter i henhold til byfornyelsesloven. (Hovedsagelig boligforbedringer i henhold til kap. III).

I alt 39 kommuner ønsker at iværksætte aktiviteter efter saneringsloven eller byfornyelsesloven, heraf ønsker 1 kommune alene at anvende byfornyelsesloven, medens 8 kommuner har tilkendegivet, at de både ønsker at anvende sanerings- og byfornyelsesloven og har anmeldt et begrænset støttebehov i henhold til byfornyelsesloven. Yderligere 4 kommuner har tilkendegivet at ville anvende begge love, dog uden at anføre noget støttebehov efter byfornyelsesloven. 26 kommuner ønsker alene at anvende saneringsloven i 1983.

III. Byfornyelseslovens overgangsregel

III.1. Overgangsreglens rækkevidde

I henhold til byfornyelseslovens § 90, stk. 4, ophæves saneringsloven den 31. december 1984. Loven bevarer dog sin gyldighed for så vidt angår saneringsplaner, der (af en kommune eller et saneringsselskab) er vedtaget inden denne dato.

Bestemmelsen indebærer således principielt, at en saneringsplan, der er vedtaget inden den 31. december 1984, kan godkendes af boligstyrelsen, uanset hvornår tilsagn om statsstøtte af bevillingsmæssige grunde bliver mulige. Dette har dog næppe været hensigten med den pågældende bestemmelse.

Baggrunden for bestemmelsen har været 2 forhold. For det første fremgår det af lovens § 8, stk. 1, at kommunalbestyrelser i almindelighed bør gennemføre byfornyelse i utidsvarende områder (byfornyelsesområder eller

saneringsområder), før der træffes boligforbedringsbeslutninger i områder, hvor alene boligerne er utidsvarende. (Jfr. nedenfor indebærer dette ikke, at der ikke i nogle tilfælde kan træffes boligforbedringsbeslutninger efter kap. III, ligesom lovens hovedregel naturligvis er sat ud af kraft, i det omfang folketinget f.eks. ved finanslovens vedtagelse afsætter en særlig bevilling til boligforbedringsformål, såfremt det herved er forudsat, at lovens hovedregel kan tilsidesættes). For det andet forudsætter tilvejebringelse af en byfornyelsesbeslutning en tidskrævende procedure, der er fastlagt af hensyn til beboere i området m.fl. For således at undgå et afbræk i den organiserede byfornyelsesaktivitet efter saneringsloven og for at kunne fastholde prioriteringen i lovens § 8, stk. 1, indsattes den pågældende bestemmelse med henblik på at muliggøre en glidende overgang fra byfornyelse efter saneringslovens regler til byfornyelse efter byfornyelseslovens regler, når kommunerne var klare til at træffe byfornyelsesbeslutninger.

Bestemmelsen indebærer således utvivlsomt ingen ret for saneringsselskaber eller kommuner til ud i en uvis fremtid at få godkendt saneringsplaner, man »når« at få vedtaget inden den 31. december 1984. På den anden side indebærer bestemmelsen netop, at byfornyelse efter saneringsloven skal være mulig i overgangsperioden og endvidere i en rimelig periode herefter.

III.2. Om boligstyrelsens muligheder for at fremme anvendelsen af byfornyelseslovens kap. III i finansårene 1983 og 1984

I de følgende ræsonnementer ses bort fra den særlige tilsagnsramme på 100 mill. kr. til boligforbedring. Anvendelsen af denne ramme behandles senere i notatets afsnit VI. Overvejelserne drejer sig således alene om den ordinære tilsagnsramme på 464 mill. kr. omfattende de samlede investeringer efter sanerings- og byfornyelsesloven.

Efter byfornyelsesloven ligger initiativet til at igangsætte byfornyelse og boligforbedring hos kommunalbestyrelsen. Byfornyelsesbeslutninger tages i medfør af lovens kap. II og indeholder både byfornyelse og boligforbedring inden for området. Boligforbedringsbeslutninger træffes i medfør af kap. III og indeholder alene beslutning om forbedring af